

עלון מס' 46

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת ואתחנן

תורה ותפילה

עניין 'ואתחנן' – זו כמובן **תפילתו** של משה רבינו .

אכן, עיקרו של משה – הוא זה שהוא 'רבינו' והוא המורה שלנו. (וכדברי חכמים "מכאן ואילך דברי הרב" - ברכות דף לב, א) ויש לזכור כי אנו, עם ישראל, **תלמידים שלו בהמשך הדורות!**

(כל) תלמיד חכם – נקרא משה ! (שבת דף קא, א) זאת מצד היותו המשך של שפע ירדת התורה בכל **חלקיה משה**. לכן כל חלק בתורה היא 'חלק' משה..

ואמנם אמרו חז"ל: **'זמן תורה לחד וזמן תפילה לחד'** (שבת דף יא) אך אין העניינים נפרדים,

לתורה - ניגשים מתוך 'ברכה בתורה **תחילה'** (ברכות דף לא, א) וזו היא תפילה, ולתפילה ניגשים מתוך תורה.

התפילה – באה מצד הרגש של האדם המתגלה כלפי אלוקים, אך גם היא צריכה לבוא מתוך תורה. כמאמר החכם מכל אדם "מסיר אזנו – משמוע תורה – גם תפילתו תועבה" (משלי כח, ט)

התפילה – **יסודה באמת**, דברי אלוקים אמת ובתורת אמת. (הקדמה לסידור 'עולת ראה' – בענייני תפילה – תפילה ותורה)

פניית האדם אל הבורא, נמשכת מפניית הבורא אל האדם. **ממקור התורה** האבסולוטי, המוחלט, המגיע אל האדם, יש מקום וחובה **להמשך התעוררות רוחנית**, מוסרית, של האדם, אל ד'. יש הבחנה דקה, אך יש להיזהר מבלבולים.

הרב שלנו המלמד תורה - דווקא הוא ולא אחר – ממשיך להדריכנו בענייני התפילה !

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת ואתחנן, תשל"ג 6 עמ' 98) להר"ש אבינר הי"ו

ועל פי "מאורות הרצי"ה" (פרשת ואתחנן תשכ"ב עמ' תצב-תצג) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

